

Tháng 4 về gọi nhớ những ngày xưa thân ái, lại thềm được về nhà, bé lại và thả ước mơ theo những cánh diều!

Tháng 4 về mang cái cảm giác mới lạ của buổi đầu hè. Ta lại nhớ những ngày thơ bêu nắng!

Tháng 4 đánh thức lòng người bởi cái sự đáng yêu đến mệt mỏi của thời tiết. Một bầu trời xanh ngắt, những con nắng vàng ươm, thêm những cơn gió nhẹ và dòng sông thì nửa như hững hờ, nửa như mời gọi đám trẻ

Tháng 4, quả buổi đã hình thành bằng cái đầu đũa, những cơn gió là lý do thích đáng để những quả yêu mệnh phải rụng xuống, đó chính là kho đạn vô tận cho đám trẻ xóm tôi.

Tháng 4, mới là buổi đầu hạ, cái nắng còn nhẹ nhàng. Cứ chiều về, đám trẻ lại lên đê, thả diều. Lăn lê bò toài trên triền đê đầy cỏ may, ổ dế, kiến càn và cả... cứt trâu nữa. Nằm giữa triền đê, ngắm mây trắng bay, nhìn con diều mơ mộng trên cái nền trời xanh ngắt, mặc kệ cho gió cỏ tích len vào hờn bỏ ngõ, có lẽ đó là lúc những ý tưởng vớ vẩn nhất được dịp phát huy và không ít lần, đầu óc mệt mỏi, cả lũ đã đánh giấc dài.

Tháng 4 về gọi nhớ những ngày xưa thân ái, bé lại và thả ước mơ theo những cánh diều!

(sưu tầm)